

virksomhed som Overtagelse af Livsforfiktning, derunder indbefattet saavel egentlige Livsforfiktninger som Livrenter eller andre Forsjogelser og overhovedet enhver Forsfiktning=astale, ved hvilken Mennekelivs Varighed indgaar som Bestanddel af Risikoen. Livsforfiktning=virksomhed maa foruden af „Statsanstalten for Livsforfiktning“ kun udoves af Selskaber med begrænset Ansvar og af Selskaber, hvis Medlemmer gensidig hæfte for Selskabets Forspligtelser. At saadan Virksomhed derefter ikke tillades Enkeltmand begrundes i, at den ifølge hele sin Natur udelukker, at Forsfiktning=giverens Tillæde=bliven begrænset af én fysisk Person's Livsvarighed.

Det bestemmes derhos, at Selskaber, som overtage Livsforfiktning, ikke maa drive anden Virksomhed end Forsfiktning=virksomhed.

Forslaget omfatter saavel inden- som udenlandske Selskaber, men giver for hver af disse Grupper væsentlig forskellige Regler, idet den Kontrol, som foreslaas indført med danske Selskaber, ikke lader sig gennemføre paa effektivt Maade over for de her i Landet repræsenterede udenlandske Selskaber, fordi deres Hovedvirksomhed falder ganske uden for de danske Myndigheders Rækkevidde, hvortil ogsaa kommer, at det i første Række synes at være Lovgivningsmagtens Opgave at styrke og befæste Tilliden til de indenlandske Selskaber.

Forslaget, der omfatter saavel de nu bestaaende som senere opstaaende Selskaber, angaar ikke:

- 1) „Statsanstalten for Livsforfiktning“.
- 2) Selskaber, som udelukkende overtage Genforsiktning fra andre Selskaber.
- 3) Gensidige Selskaber, til hvilke Afgangen er sagligt eller paa anden Maade snævert begrænset, for saa vidt der til disses Undtagelse fra Lovens Bestemmelser meddeles Indenrigsministerens Tillæde.

For mindre Selskaber, der ikke drives som Forretning, saasom Begravelseskasser, Pensionsindretninger og lignende Forsfiktning=kasser, finder Lovens Bestemmelser kun Anvendelse i det Omfang, som Indenrigsministeren efter Forsfiktning=inspektørens Indstilling fastsætter (jfr. § 29).

I. Indenlandske Selskaber.

Ved fastsættelsen af Reglerne for Livsforfiktning=selskabers Oprettelse har der i de fremmede Lovgivelser gjort sig forskellige Principper gældende, af hvilke som de vigtigste maa nævnes Publicitets- og Autori-

sations- eller Koncessionsprincippet. Ifølge det førstnævnte kræves ikke nogen Tillæde eller Anerkendelse fra Statsmagten paa Grundlag af forudgaaet Prøvelse, for at et Selskab kan begynde sin Virksomhed; derimod kræves Offentliggørelse af Love, Forsfiktning=betingelser og Regnskaber; med Hensyn til Indholdet af Selskabskontrakten og Statutterne kan der derhos være givet mere eller mindre indgaaende Bestemmelser (Normativbestemmelser). Efter Koncessionsprincippet kræves derimod Statens Godkendelse af et Forsfiktning=selskabs Plan og hele Grundlag, forinden dette kan begynde sin Virksomhed, og en mere eller mindre udstrakt Kontrol med denne Virksomhed.

Det foreliggende Forslag bygger paa Koncessionsprincippet og kræver en af Forsfiktning=inspektøren foretagen Undersøgelse af vedkommende Selskabs tekniske og finansielle Grundlag, forinden Koncessionen — som det er foreslaaet at benævne Anerkendelsen i Lighed med, hvad der er Tilfældet med Sygekasser, Ulykkesforsfiktning=selskaber og Kautionsforsfiktning=selskaber, som i Henhold til Lovgivning ere traadte i Forhold til Regeringen — der gives af Indenrigsministeren, kan meddeles. Der opstilles ikke bestemte, ufravigelige Regler, som Selskaberne ville have at følge med Hensyn til Anlægget af deres Virksomhed for at opnaa Anerkendelse, men dennes Meddelelse eller Ikke-Meddelelse vil komme til at bero paa det af Forsfiktning=inspektøren, eventuelt Indenrigsministeren, paa Grundlag af det foreliggende Materiale trufne Skøn med Hensyn til Selskabets Levedygtighed, hvorimod en Nægtelse af andre Aarsager end mangelfuld eller usforvarligt teknisk eller finansielt Grundlag ikke kan finde Sted, (jfr. §§ 3—6) forudsat dog, at Selskabets Formaal og Virksomhed ikke maa erkendes at stride mod Almenvellet. — Naar man har ment at burde bygge paa Koncessionsprincippet, skyldes det den Betragtning, at der derigennem formentlig tilvejebringes den bedste Betryggelse for Publikum; at nøjes med Publiciteten rummer altid en Fare, idet det som Følge af Livsforfiktningens hele indviklede Teknik for den aller største Del af Publikum vil være umuligt paa Grundlag af Publikationerne at danne sig en begrundet Mening om et Selskabs Soliditet; og selv om man supplerer Publiciteten med en efterfølgende Kontrol, kan der dog ved Selskabets Stiftelse være lagt Spirer til efterfølgende Kalamiteter, som Kontrolten ikke vil kunne afværge.

Ligesom der altsaa kræves Anerkendelse fra Statsmagtens Side, forinden et Selskab kan begynde eller fortsætte sin Virksomhed, blive ogsaa Forandringer i det ved et Sel-